

KJÆRE GUD JEG HAR DET GODT

Kjære Gud jeg har det godt,
takk for alt som jeg har fått.
Du er god, du holder av meg,
kjære Gud gå aldri fra meg.

Pass på liten og på stor,
Gud bevare far og mor,
og alle barn på jord.

T: Margrethe Munthe - M: Jacob Gerhard Meidell

Hedvig Margrethe Iversen

*Takk for at du kom og var med oss i dag!
Familien*

★ 27.05.1940 + 06.01.2024

*Elvebakken kirke
tirsdag 16. januar 2024*

Prest: Solveig Andersen
Organist: Kelemen Mátis
Kirketjener: Egil Klevberg

TANGENS
BEGRAVELSESBYRÅ

O BLI HOS MEG!

O bli hos meg! Nå er det aftentid,
og mørket stiger - dvel, o Herre blid!
Når annen hjelp blir støv og duger ei,
du, hjelpeleses hjelper, bli hos meg!

Snart sviner livets dag, det kvelder fort,
og jordens lys alt mørkner og går bort,
forandrings skygge følger tro min vei -
o du som ei forandres, bli hos meg!

Hver time trenger jeg din sterke vakt,
kun for din nåde viker mørkets makt;
hvor skal jeg vandre trygt foruten deg?
I mulm og solskinn, Herre, bli hos meg!

Når du velsigner, ei av frykt jeg vet,
sår gjør ei ondt, gråt har ei bitterhet.
Hvor er vel dødens brodd? Jeg frykter ei.
Du som har seiret, Herre, bli hos meg!

O la meg se ditt kors i dødens gys,
driv mørket bort og vær meg livets lys!
Da skinner morgenrøden på min vei.
I liv og død, o Herre, bli hos meg!

TH. F. Lyte 1847 - M William Henry Monk 1861

KJÆRLIGHET FRA GUD

Kjærlighet fra Gud springer like ut
som en kilde klar og ren. I dens stille bunn,
i dens dype grunn gjemmes livets edelsten.

Kjærlighet fra Gud som en yndig brud
kommer smykket til oss ned. Lukk kun opp din favn,
kom i Jesu navn, himlen bringer den jo med.

Kjærlighet fra Gud er det store bud,
er det eneste jeg vet. Bli i kjærlighet,
og du har Guds fred, for Gud selv er kjærlighet.

T.J. N. L. Schjørring 1854 - M.H. S. Thompson 1852

FAGER KVELDSOL SMILER

Fager kveldsol smiler over heimen ned,
jord og himmel kviler stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar frå det bratte fjell,
høy, kor sterkt det susar i den stille kveld!

Ingen kveld kan læra bekken fred og ro,
ingi klokke bera honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar, bankande i barm,
til eg eingong blundar i Guds faderarm.

T.A. H. H. von Fallersleben 1837 - M.J. Cbr. H. Rinck 1827